

FM 2019/221 – FM 2019/193

11/4-2019

Steen Lynge

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges til FM2020 at undersøge mulighederne for samt hvilke tiltag der skal til for at ophæve kvotering af fangststyr ved Avannersuaq og Ittoqqortoormiit om narhvaler, hvidhvaler, hvalros og isbjørne.

(Medlem af Inatsisartut Jens Napãtôk', Partii Naleraq)

(1. behandling)

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at arbejde for, at erhvervsfangers fangst på narhvaler, hvidhvaler og isbjørne i månederne december og januar ikke skal tælle med i de udmeldte kvoter for de nævnte dyrearter.

(Medlem af Inatsisartut Karl-Kristian Kruse, Siumut)

(1. behandling)

Demokraatit takker begge forslagsstillere.

De bringer på ny debatten op om, hvordan vi her i landet kan forvalte de levende ressourcer.

Forholdene i naturen ændrer sig i takt med den globale opvarmning. I dag trækker isen sig tilbage samtidig med, at isen lægger til senere og senere samtidig med, at jagtredskaberne bliver bedre og bedre med udviklingen og disse ændringer giver bedre muligheder for at udnytte de levende ressourcer i større og større omfang.

På den anden side, så ønsker vi vel alle, at Grønlands samarbejde med andre lande bliver udbygget mere og mere, så vi kan blive mere økonomisk selv bærende.

Dette større samarbejde med andre lande er en fordel for Grønland, men samtidig giver dette ønske om endnu større samarbejde med andre lande andre forpligtelser. Forpligtelser om at vi som land forvalter de levende ressourcer bæredygtigt og forsvarligt.

I dag er Grønlands samhandel med andre lande baseret på udnyttelse af vores levende ressourcer. Derfor giver det vort land et stort ansvar for at vise verdenssamfundet, at vi evner at forvalte vore levende ressourcer på et bæredygtigt og forsvarligt grundlag.

Nu når den globale opvarmning giver bedre og større adgang til fangstdyrene, er det ikke mærkeligt, at fangerne ønsker større muligheder end tilfældet er i dag. Men det er vigtigt, at vi som land hele tiden holder os for øje at større muligheder ikke nødvendigvis er ensbetydende med, at der er blevet flere fangststyr og dette bevises ved isens tilbagetrækning.

For ingen kan afvise, at den naturlige beskyttelse mod fangst, som fangstdyrene har nydt godt af nemlig er isen og denne beskyttelse har givet fangstdyrene mulighed for at kunne restituere sig løbende, så jagttrykket ikke har belastet bestandenes størrelse.

Det giver sig selv, at når denne naturlige beskyttelse i form af isen bliver mindre, så kan det heller ikke afvises, at større fangstudnyttelse i sidste ende vil være til fare for bestandenes størrelse.

Derfor er det vigtigt, at vores forvaltning af fangstdyrene ikke alene baserer sig på, at udvide jagttrykket når adgangen til fangstdyrene er blevet større. Vores forvaltning skal være baseret på viden om bestandene. Derfor vil vi fra Demokraatit endnu engang opfordre Naalakkersuisut til at udvide samarbejdsformen PISUNA, hvor Pinngortitaleriffik og lokale fangere og fiskere samarbejder om at forvalte de levende ressourcer, herunder registrerer de levende ressourcer til at gælde alle steder i Grønland.

Samtidig skal vi fra Demokraatit på ny opfordre Naalakkersuisut til i deres arbejde i internationale fora vedrørende kvoter generelt, at kæmpe for at Grønland får stadfæstet retten til på bedst mulig vis at udnytte de levende ressourcer bedst muligt. Men disse kræver, at egen kontrol og arbejdet med at registrere bestandene sker løbende på højt niveau.

Med disse ord, kan Demokraatit ikke stemme for forslagene i deres ordlyd men vil gerne sende punkterne til udvalgsarbejde med henblik på at finde ud af, hvordan vi fra Inatsisartut kan bringe fokus på, hvordan man på forsvarlig niveau kan arbejde for at udnytte de levende ressourcer bedst muligt.